Senátor Hoar proti rozpínavosti.

(Pokračování.)

V souostroví filipinském jest 1200 ostrovů, kteréž zaujímají rozlohu jako od Maine až ku Floridě. Obyvatelstvo odhaduje se různě, od osmi do dvanácti milionů. Jsou mezi nimi kmeny, kteréž nikdy neslyšely o Kristu a ostrovy, kteréž nikdy neslyšely o Španělsku. Však mezi těmi jest obyvatelstvo ostrovu Luzon, čítající tři a půl milionu a obyvatelstvo ostrovů visayských, počítající dva a půl milionu aneb více. Jsou to křesťané a lidé civilizovaní. Ti zápasili o svou neodvislost od Španělska a zřídili republiku. Na jejich práva nemá vliv několik divokých kmenů v jejich vlastních horách, aneb obyvatelé jiných ostrovů o nic více, nežli na práva našich původních třinácti států měli vlivu Francouzové v Kanadě, aneb šest kmenů indianských v New Yorku, aneb Čerokýzové v Georgii, aneb Indiáné západně od Mississippi. Naši velicí generálové dvakrát ujistili onen lid o jejich neodvislosti. My jistě a beze vší pochybnosti utvořili s nimi allianci. My požádali je, aby s námi spolupůsobili, my odevzdali zajatce do jejich opatrování, my hledali jejich pomoci při ošetřování našich nemocných a poraněných. Oni nám opětovaně sdělili, že bojují za svou neodvislost. Jejich úmysl byl znám tak dobře našim generálům, jako válečnému odboru a presidentu, právě tak jako to, že stojí ve zbrani. My jsme z klamu je nevyvedli, pokud nepřátelství nebylo prohlášeno v roce 1899. President opětovaně prohlásil, že nemáme žádného práva a nečiníme žádného nároku na nic mimo město Manilu. Nepřátelství započalo v místě, kde my neměli právo býti a bylo v něm pokračováno s naší strany, vzdor ujišťování Aguinaldiho, že lituje toho, co se stalo a jest ochoten ustoupiti za hranici, kterou bychom ustanovili. Jestliže my zničíme tuto republiku, oloupíme ten lid o jeho svobodu a neodvislost a podrobíme jej naší vládě, bude to hanebné a bezectné.

Jeliž to pravým a spravedlivým, abychom podrobili si tento lid? Abychom zřídili naši vládu za jejich samovládu, za ústavu, kterouž oni sami přijali a prohlásili, abychom zřídili vládu takovou, jakou bychom mohli smysliti sobě na deset tisíc mil vzdálenosti. Je liž to pravým, abychom ustanovili jim úřadníky, kteréž my vybéřeme a oni musí poslouchati a platiti? Jeliž to pravým, abychom ustanovili jim celní sazbu v zájmu našem a ne v jejich? Zdaliž o zájmech manilských pěstitelů tabáku rozhodováno bude zde po vyslechnutí pěstitelů tabáku v údolí Connecticut řeky? Zdaliž máme pohlížeti na ty hory železa, ty valouny zlata, ta ložiska uhlí a pole nesoucí konopě a zahrady nesoucí ovoce zrakem chtivým a žádostivým našich zákonodárců? Má těmito věcmi rozhojněn býti blahobyt jejich aneb náš? Jsou jiné důležité otázky, z nichž některé třeba budou vyžadovati vyšetřování a trochu přemýšlení a zpráv našich velitelů. Zdaliž nabyli právem své neodvislosti, když nepřátelství vypuklo mezi námi a jimi? Pozbyli práva k neodvislosti následkem vypuknutí války? Zdaliž nepodali celkem důkazů, že jsou tak schopni samosprávy jako Kuba, jako Řecko, jako Španělsko, jako Japonsko, jako Hayti, aneb San Domingo, jako kterákoliv zem jižně od nás, od Rio Grande až k mysu Hornu byla, s naším schválením, když tyto země dobyly si svobody od Španělska? Můžemeliž právem podrobiti sobě lid, protože my považujeme jej za neschopna samosprávy?

Sir James McIntosh, když dělena byla Polska, pravil: "Není nepravější a horší politické zásady, nežli té, kteráž vady ve vnitřní správě některé země uvádí na omluvu nespravedlivého uchvatitelství téže a za útěchu v náhradu za zmaření její neodvislosti. Jelikož žádná země není bez velkých vad, pak zásada taková množí jen příčiny k válce, poskytuje neobmezené příležitosti k ctižádosti a poskytuje dobrou záminku ku každému druhu násilí."

Obyvatelstvo filipinských ostrovů nepodrobilo se nikdy dobrovolně Španělsku. Po dvě století nebyla nikdy doba, v kteréž by nebývali ochotni sprostiti se jha poddanosti. Jejich dějiny byly dějinami ukrutnosti a útisku se strany jedné a odporu a snaze po svobodě se strany druhé. V roce 1896 vypukla revoluce, jíž v čele stál Aguinaldo. Lid jeho byl neozbrojený a chudý. V zemi nemající cest bylo těžko docíliti spojení proti moci, kteráž ovládala moře a přístavy. Však vzdor tomu revoluce byla dosti značná, tak že donutila Španělsko ku slibům opravy a odstranění stížností Aguinaldo, vida, že neustálý zápas způsobí mnoho utrpení, vyžádá mnoho životů a konečně může vésti k porážce, přijal sliby Španělska a přivolil k tomu, že hlavní vůdcové revoluce, jejich manželky, vdovy a dítky odebéřou se do vyhnanství, když Španělsko postará se o jich podporu. Španělsko stalo se nevěrno svým slibům oprav a splatilo pouze část peněz. Toto jednání bylo zde velice kritizováno, však po mém náhledu nenechává žádné poskvrny na poctivosti neb vlastenectví vůdce povstalců. Není žádného důkazu, že on sám nabyl jakýkoli prospěch z tohoto jednání, aneb že vynaložil jediný cent těchto peněz ku svým vlastním potřebám. Jednání to tedy bylo, jak věci tehdy stály, v zájmu samého lidu.

(Senátor pak uvádí z úředních zpráv našeho konsula v Manile Williamse, konsula Pratta ze Singapore a Wildmanna z Hong Kongu ujišťování o tom, jaké úctě a důvěře Aguinaldo těší se u svého lidu a s jakým zdarem povstání pokračuje. Taktéž i výňatky ze spisu Murat Halsteada, v kterémž tento dovozuje, že peníze, jež byly Španělskem složeny, nebyly rozděleny mezi filipinské vyhnance, nýbrž když Španělsko slib svůj porušilo, použity byly k zakoupení zbraní, tak aby se mohlo vydatněji proti Španělsku válčiti a obnovena revoluce.)

Těším se tomu, že naši komisaři ve zprávě potvrzují zevrubně vyvrácenou pomluvu, že Aguinaldo přijal od Španělů jaké peníze pro své vlastní účely. Dřívější revoluce skončena byla smlouvou s vůdci, že tito opustí ostrov a na slib Španělů, že lid obdrží zastoupení v kortezích španělských, že mniši budou pryč odesláni, že dáno bude osadám právo spolčování a svoboda tisku. Všechny tyto sliby byly porušeny. Civilní stráže počaly mrskati, střílet a týrati lid jako dříve a tvrdí se, že v provincii manilské jedině na 200 osob bylo usmrceno. Peníze, kteréž byly vyplaceny vůdcům revoluce, byly pak ihned obráceny ve fond pro novou revoluci. Celá tato záležitost byla pouze jen Filipiňanům příznivou, kteří, jak naši komisaři praví, měli mnoho vojínů, avšak pouze jen 600 kusů drobné zbraně, pozůstávající z riflí, brokovnic a několika zastaralých děl. Peníze, jež obdrželi od Španělska, byly použity k zaopatření si nejlepších a nejnovějších zbraní. Dne 1. května, 1898, admirál Dewey zničil španělské loďstvo. Dne 19. toho samého měsíce přišel Aguinaldo se třinácti členy svého štábu a bylo mu dovoleno vystoupiti na pevninu v Cavite a organizovati armádu. Mladší senátor z Colorado v mužné řeči, kterouž z většiny schvaluji, praví, že Aguinaldo je chrabrým, poctivým a vlasteneckým. Jest mi potěšením gratulovati senátu, že aspoň jeden hlas byl nalezen mezi podporovateli imperialismu, který činí po právu chrabrému nepříteli. President Schurman též pochvalně o něm se vyjádřil. Tito pánové byli aspoň dosti bystrozrakými, aby viděli, že ti lidé, kteří snaží se zneuctiti jmeno Aguinaldovo, zneucťují též admirála Dewey-ho a presidenta McKinley-e. Buď jest Aguinaldo chrabrým, poctivým a vlasteneckým, aneb náš velký admirál, se schválením velkého presidenta, přivezl a vyzbrojil zrádce a najatce a postavil jej v čelo lidí, kteříž byli naši spojenci ve zbrani. Přivedl snad Dewey ku své pomoci křivopřísežného darebáka, kterýž zaprodal duši svou jako Jidáš a zemi svou jako Arnold, uzavřel s ním allianci, žádal jeho spolupůsobení a radu, odevzdal mu Španěly k opatrování a svěřil mu naše nemocné k ošetřování? Spojené Státy Americké nepoužívají zrádců a darebáků za své nástroje při velkých činech svých dějin.

Pokračování bud.

$100 Odměny $100.

Čtenáři tohoto listu se zajisté s radostí dočtou, že jest již alespoň jedna nemoc vědou přemožena a může být ve všech stupních vyléčena a to jest katar. Hall's Catarrh Cure jest jediným prostředkem proti této nemoci, jaký nyní lékaři znají. Poněvadž jest katar nemocí soustavy, musí býti též soustavně léčen. Hall's Catarrh Cure se užívá vnitřně účinkuje přímo na krev a slizné blány soustavy, čímž zničí základ nemoci, sesílí nemocné a znovu sbudováním celé tělesné soustavy pomožením přírodě v vykonávání její povinnosti. Majitelé tohoto léku mají tolik důvěry v tento lék, že nabízejí jedno sto dollarů za každý případ, jenž by jimi nemohl být vyléčen. Dopište si pro seznam vyznělčení.

Adresujte: F. J. CHENEY & CO., TOLEDO, O.

Hall's Family Pilulky jsou nejlepší.

Na prodej u lékárníků, cena 75c.

Zásluhy Šafaříkovy.

U příležitosti přenešení ostatků Šafaříkových z evangelického hřbitova pronesl starosta Sokola pražského, dr. Scheiner, následující řeč:

"Sešli jsme se dnes" — pravil v úvodu řeči své pan přednášející — "bychom u příležitosti, kdy tělesné ostatky Pavla Josefa Šafaříka z dosavadního hrobu na evangelickém hřbitově karlínském mají býti přeneseny na hřbitov olšanský, uvědomělí sobě význam a veliké zásluhy tohoto muže o náš národ i celou rodinu slovanskou, o jejíž povznesení s tak nezdolnou vytrvalostí a vzácného ducha svého nadáním byl pracoval. Je to ovšem příležitost nahodilá, neboť kdyby mělo dojíti na náležitou oslavu a poctu tohoto nejpřednějšího pracovníka slovanského, musil by celý národ sejíti se k projevu nehynoucí vděčnosti a úcty ku svému buditeli, musili by se dostaviti i všichni kmenové slovanští, obývající širé nivy mezi Krkonošemi a Balkánem, Šumavou a bělokamennou Moskvou, neboť pro ně všechny Šafařík až do posledního dechu svého pracoval, pro ně strádal a s nadšením za čest jejich a slávu zápasil. Bylo by to jen nepatrnou splátkou dluhu a pozdním zadostučiněním za všecky ty neskonalé ústrky, hrozná muka a neskonalou bídu, jež byla údělem tohoto nevyrovnatelného pracovníka, jehož duch vznášel se ve výšinách vědy lidské, kdežto tělo jeho upoutáno bylo ostnatými pouty ke půdě, která mu každým krokem balvany překážek v cestu stavěla.

Řečník líčí po té mládí Šafaříkovo na úpatí hor tatersých, uprostřed velké, vznešené přírody, jeho pobyt v Rožnavě a na lyceu v Kežmarku, kde v prsou dospívajícího jinocha vzbuzeno mocné vědomí slovanské ve středu studující tamže mládeže slovanské a zejmena též pod mocným vlivem Jungmannových děl. Z Kežmarku ubírá se mladý slovanský učenec na universitu v Jeně, kde pod vlivem osvíceného učitelstva vyrůstá v muže dokonalého a vědce, jenž celý svůj život zasvěcuje studiu počátků dějin slovanských národů.

V úmyslu svém utvrzen je Palackým, s nímž později setkává se v Prešpurku, by tam dokončil svá studia a připravil se ke dráze příští. Roku 1819 povolán jest za ředitele nového pravoslavného gymnasia v Novém Sadě, kde se mu otevírá rozsáhlé pole působení v zamilovaném jeho předmětu, ve studiu dějin literatury staroslovanské. Tam, uprostřed neporušeného živlu slovanského, sbírá jako včela pilně z archivů klášterních neznámé dosud známky písemnictví slovanského a ukládá práce ty do velikého díla "Dějin slovanského jazyka a literatury dle všech nářečí." Než nepřízeň poměrů, literární spory srbské, nevraživost mnichů a podezřívání vlády maďarské pudí jej odtud do Čech, kdež hodlá nalézti kyprou půdu pro snahy své. Za pomoci přátel svých, Jungmanna, Palackého a j., kteří mu byli roční důchod zabezpečili, putuje Šafařík do Prahy a zahajuje zde obrovskou práci svoji, vydání "Starožitností slovanských", v nichž uložil rozsáhlé a bohaté sbírky po zemích slovanských nastřádané.

Dílo to vydává s napjetím všech svých sil duševních i fysických, s obětováním posledních zbytků svého jmění. Nesmrtelným spisem tím odkrývá zahalenou dosud minulost slovanských národů a neohroženě staví se na obranu vůči mrzkým tupitelům a hanobitelům Slovanstva, ukazuje na starý původ a sídla kmenů slovanských, jich vzdělanost a kulturu. Navzdor skvělým nabídkám, činěným mu z ciziny, setrvává Šafařík v Čechách, by dokončil životní úkol svůj, přijímá nůzné úřady, síly jeho podtínající a pracuje dále na národopisu slovanském a na vydávání staročeských památek, vydává "Počátky staročeské mluvnice" a tak odhaluje národu svému a celému slovanskému světu nádherný obraz jeho původu, vývoje a minulosti. Jméno jeho nese se daleko široko po světě slovanském, všude vzbuzuje úctu a chuť ke práci na zanedbaném dosud tomto poli a vyvolávajíc řady nových pracovníků, kteří z bohatých zásob jeho pramenů budují dále na velkém díle slovanské historie. V cizině Šafařík oslavován, v domovině však vydán bídě nejkrutější a nekonečnému strádání, jež ochromuje jeho síly fysické a posléze i duševní.... Přes to však Šafařík neochabuje v práci započaté a v pozdním ještě věku věnuje se úmornému studiu hlaholštiny. Dne 26. června 1861 vypustil šlechetného svého ducha nad ohromnými zásobami látky nastřádané o životě a duchu slovanském. Šafařík náležel k největším mužům našeho věku. O práce jeho opírá se dosud veškeré studium dějin slovanských, jež on tak pronikavým způsobem byl osvítil a vysoko povznesl. Po něm nenalezlo se do dnes pracovníka tak vynikajícího, pilného a takových všestranných vědomostí. A řadí-li jej národ náš vedle Jungmanna a Palackého, k největším mužům svým z dob národního našeho probuzení, právem se to děje. Šafařík v plné míře úcty a holdu, jejž na mohyle jeho vzdává vděčný lid, byl sobě zasloužil!

Nový průmysl.

V přítomné době zdržuje se v městě našem krajan pan Jan Tuma, známý zde z dřívějších dob, jakož i dobře známý v Dodge, kdež po kolik roků bydlel. Týž cestuje nyní značně a má příležitost tedy pozorovati co se kde děje. Sdělil nám, že během minulých dvou roků vznikl nový obor zaměstnání na řece Mississippi mezi Prairie du Chien a Dubuque.

Čtenářům našim známo jest, že před desítilety neměli jsme v této zemi žádnou výrobu perleťových knoflíků, ty všechny přivážely se z Evropy a valná část týchž z Rakouska, hlavně z okolí Vídně. Před deseti lety přijat byl nový zákon celní, kterýmž poskytnuta byla též ochrana průmyslu knoflíkářskému a následek toho byl, že vznikly v této zemi různé knoflíkárny. Z počátku přiváženy pro tyto skořápky perleťové z ostrovů východoindických, však později vznikla zde myšlenka, zdali nedaly by se upotřebiti k témuž účeli skořepiny z našich mlžů říčných, z nichž některé jsou též perlorodými, jak již častěji zmíněno bylo. A skutečně přišlo se k poznání, že mnohé ze skořepin těchto lze upotřebiti a v řece Mississippi vyvinul se z toho celý průmysl, při němž asi 500 neb 600 lidí jest zaměstnáno.

Jak nám pan Tuma vyprávěl, děje se lov těchto mlžů dvojím způsobem. Někteří mají velké lodice k tomu účeli zařízené, z kterýchž spouští nad dno řeky jakési hrábě, kteréž skořepiny mlže obsahující nabírají. Jiní zařízeni jsou jednodušším způsobem, mající pouze několikastranné háky, jež do vody spouští a po dně řeky vlečou, na kteréž se mlže nabodávají. Někteří z těchto "rybářů" mají velké lodě, na nichž s rodinami svými žijí, úplně tomuto povolání se věnujíce. Jiní na lov pouze ve svých lodičkách vyjíždí.

Nachytané mlže musí se chovati živé, pokud by se nepřikročilo k jich usmrcení, neboť kdyby pošly, počnou se záhy kaziti a tím poškodí se skořepina, ztratíc na lesku. Proto se ničí mlže ve skořepinách hromadně a sice pařením, kterýmž zároveň způsobí se, že se skořepiny rozevřou a mlže lze z nich snadno odstraniti, kdežto jinak za živa se skořepiny rozevříti nedají bez poškození. Většina knoflíků (perleťových), jež se v zemi spotřebuje, vyrábí se nyní z těchto skořápek neb lastur domácích. Dosti zhusta naleznou se v těchto i perly, jež někdy mívají značnou cenu, až do set dolarů sáhající.

Pan Tuma, co horlivý a neústupný demokrat, ovšem nepřipustí ani na okamžik, že by o vznik výroby knoflíků a tedy i o lov skořápek byl měl nějakou zásluhu zlodějský zákon celní, ač ovšem podivné a nevysvětlitelné je, proč dávno nevzniknul zde ten průmysl, jakož i výroba plechu? Vždyť jsme vždy dříve dováželi sem knoflíky i plech po všechna léta, až do té doby, kdy proti nim postavena "čínská zeď" celního zákona McKinleyho, načež rázem vznikl zde onen průmysl, — to se rozumí, že jen pouhou náhodou!

Pěšky k severnímu pólu.

Po léta snažíme se dosáhnouti severního pólu lodí a vzdor útrapám a nebezpečím snažili se cestovatelé dosáhnouti žádoucího místa onoho. Faktum, že pól jest pro nás dosud tajemstvím, a zdá se dokazovati, že dosavadní podniky byly chybnými a zdá se dodávati pravděpodobnosti nedávné výpovědi jednoho učence, že zanechati musíme lodí, že nápodobiti musíme Eskymáka a že musíme k pólu jíti pěšky. Takovéto prosté rozumové pravidlo platiti by i mělo vůči zdraví. Jest pouze jediná cesta k pozdravení trpících nemocemi žaludečními a ta jest pomoci Hostetter's Stomach Bitters. Pokoušeli-li jste se vyléčiti nezáživnost, zácpu, špatné trávení, a nemoce jater neb ledvin bez ní, tu jednoduše byli jste na špatné cestě. Bitters vás vyléčí.

ČEŠI V AMERICE.

¶ V Clevelandu se dostal do cely žalářní Alois Chadima, že učinil násilný útok na dvě děvčata, jedno 11leté a druhé 8leté. Byl odkázán trestnímu soudu pod zárukou $1000 za každý z těchto případů.

¶ Paní Beznosková v Clevelandu zažalovala před nějakým časem společnost pouliční dráhy o náhradu $1000 za ujetou nohu jejímu svěřenci, 3letému Fr. Marxovi. Společnost dráhy se ani neobhajovala a soud přiřknul náhradu žalující na plný obnos, na jaký žalovala.

¶ Spolek starých českých osadníků v New Yorku se rozpadl, poněvadž členové o něj nejevili žádný zájem. Zbytek pokladní darován byl stávkujícím doutníkářům a tím spolek přestal existovati. Dle toho tedy ti staří nejdou mladým dobrým příkladem napřed.

¶ Krajan Frant. Vaněk se pádem na špatném chodníku ve Winoně, Minn., těžce poranil, začež žaloval obec za náhradu. Prvně mu soud přiřknul náhrady $4000, při druhém soudu $5000 a konečně se spokolil s $2750, aby již těch soudních tahaček byl zbaven. Spočítá-li výlohy soudní a právnické, ztrátu času se soudy a jiné výdaje, zbude mu asi velmi málo z té náhrady.

¶ Jeden z chicagských Čechů, kteří se vypravili do Alašky, píše "Svornosti" ze Seattle, Wash. V dopisu tom udává, že mezi mnoha tisíci na přeplav do Alašky čekajících nalezl jen 13 Čechů. Jsou to Rohel, Koudela a Miláček ze sev. Dakoty, pak Melzer, Habr, Behenský, Filipi, Hoffer a Staša z New Yorku, V. Sedláček ze státu Washington a Skala z Chicaga.

¶ V Cedar Rapids přestoupil celý sbor Žižkův Dub k Záp. Čes. Brat. Jednotě, čímž této rázem přibylo 100 nových členů. Spolek ten náležel k Jednotě Táboritů, která má v Chicagu svůj hlavní stán a shledav, že ve zkvétající nové Západní Jednotě členové při menších poplatcích mají lepší výhody, přestoupil sborově do této jednoty. Obřady uvádění provedeny byly v pondělí 4. června, při čemž promluvili dojemné řeči pánové Měkota a Záhořík.

¶ V Cedar Rapidsích pokračuje zdárně Svobodomyslné Družstvo. V neděli 27. května pořádalo druhou přednášku, která byla četně navštívena. Cedar rapidští krajané si to zařídili dle new-yorských a spojili poučné se zábavným. Při přednášce totiž účinkovala též hudba, což poučnou část velmi pěkně doplňovalo. Krajan Záhořík přednášel o pevném přesvědčení nejen v ohledu náboženském, ale i národním a politickém, právník Měkota pak zase o ženě a jejím poměru právním. Ku Svobod. Družstvu se přihlásilo mnoho nových členů, tak že prý to bude v nejsilnější spolek český v Cedar Rapidsích.

¶ O českém chicagském politikáři Loefflerovi psala nedělní Chronicle, že prý po vyjití veřejné školy v Trhanově, ve svém rodišti, šel na universitu do Prahy, z které graduoval. O návštěvě pražské university p. Loefflerem píše "Svornost": "Věříme, že se mezi našinci nalezne mnoho nevěřících Tomášů, kteří té universitní kariéře Loefflerově nebudou chtít věřit. Leč ať nikdo nezapomíná, že na světě je všechno možné. Každý se zajisté pamatuje na české vitltláře. Ti velmi často zajdou se svým kotlíkem do kasáren nebo do nějakého učebního ústavu a nabízí horké uzenky.... Kdo pak ví, zdali pan Loeffler na tu pražskou universitu chodil "akorát" s knihami!"

¶ Baltimorský dopisovatel časopisu "Svornosti" píše: Německá Beneficial Union odmítla vyplatit dědicům po zemřelém Vác. Sesulovi úmrtní částku, proto že prý byl krajan ten, když se do spolku dával, starším než udal. Chudé vdově, matce 4 malých dětí po krajanu Senohrábkovi, jenž náležel k řádu Hetapsoes, zdráhá se Jednota vyplatiti úmrtní podporu, poněvadž prý ho museli pro 85 centů, které o jeden den zaplatiti zmeškal, suspendovati. Ovdovělá manželka po krajanu F. Hauserovi nemůže zase dostat od Jednoty Legie Cti úmrtní částku, protože nějaký dobrodinec český jí tam peníze "zaštaposval" z nízké nějaké msty krajanské. A tak když všechno pozorujeme s těmi anglickými a německými spolky, k nimž našinci přináležejí, vidíme, že by lépe udělali, kdyby dali spolkům těm výhost a drželi se spolků českých.

¶ V Racine a sousední Caledonii uspořádají tamní řády ČSPS., Slavie a Česká Caledonie slavnost, která má účel agitační, aby Čechové oněch dvou osad seznali, že spolky ty nejsou pro nás Čechy záhubné, nýbrž nejvýše prospěšné. Nejprve bude v sobotu 9. června večer slavnost v Racine a pak v neděli 10. v Caledonii. Při obou slavnostech budou řečniti prof. B. Šimek z Iowa City, p. J. Vlach, právník z Milwaukee a redaktor Slavie, p. J. J. Král. Milwaučtí Čechové slíbili se slavnosti v hojném počtu zúčastniti.

¶ V clevelandském dělnickém časopisu "Pochodeň" píše jakýsi dopisovatel ze St. Louisu následovně: "Své doby usneslo se několik zdejších dám na myšlénce založiti vzdělávací spolek žen, kde by se dámy poučovaly o společenském životě, pěstování přednášek a dramatického umění. Tak jako všude, i zde byly dvojího smýšlení. Několik jich ovšem bylo ryze svobodomyslných, ale většina jich byla směru protestantského. Předčítala-li některá ze svobodomyslných dám výňatky ze "Svojana", "Červánek" neb z "Dennice", to byl rámus v Izraeli, tu hned těm křesťansko-husitským bojovnicím to bylo prý socialistické, nevěrecké a pro ženy se nehodící. Za takových poměrů ovšem ty ženy svobodomyslné, nechtíce házeti zbytečně hrách na zeď, raději se schůzí vzdalovaly a to tím spíše, jelikož své doby začaly do spolku docházeti paní rev. Vrbického, jakož i jeho misionářka. Po takých intradách nebyly ani ty "křesťanské bojovnice" za ženská práva v stavu spolek při činnosti udržeti."

ADRESÁŘ SPOLKŮ

Česko-Slov. Dělnické Podpor. Jednoty
pro severozápadní státy:

Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska a obě Dakoty.

Hlavní Jednota v Montgomery Minn.
odbývá své schůze každou 4. sobotu v měsíci v síni F. V. Staňka o 8. h. večer. Velkopředseda J. Nestával. Velkotajemník, F. V. Staněk. Velkopokladník Jos. E. Sokol. Velkopokladník Josef Marněka.

Č. I. v Montgomery, Minn.
odbývá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci. Předseda Fr. K. Staněk. Tajemník Fr. Mixa. Účetník Jos. E. Sokol. Pokladník Tomáš Havel.

Č. II. Mladočech v Le Sueur Center, Minnesota.
odbývá své schůze každou 2. neděli v měsíci síni IOOF. Předseda Jakub Krenik, tajemník Fr. Barta LeSueur Center, Minn., účet. J. Bicek, pokladník Vác. Krava.

Č. III. v St. Paul, Minn.
odbývá své schůze každou 3. středu v měsíci, předseda Frank Skok, tajemník F. J. Pavlečka 667 Canton St., účetník Frant. Bělka, 571 W. 7th st., St. Paul, Minn.

Karel Havlíček Borovský, č. IV. v Minneapolis Minn.
odbývá své schůze každou 1. neděli v měsíci v síni č. 221 corner of Washington & Cedar ave. So. Předseda Petr Straka, 615 22 Av. S. taj. Josef Straka, 60 mill Str. S., pokl. Emil Aubrecht, účetník Adolf Roubitzek, 1317 Wasin Ave. S.

Č. V. v Nové Praze, Minn.
odbývá své schůze každou 4. neděli v měsíci Předseda Vojta Chalupský, taj. F. J. Novotný, účetník Václav Posel, pokladník Jakub Svoboda, New Prague, Minn.

Komenský č. VI. v Hayward, Minnesota,
odbývá své schůze 1. neděli v měsíci. Předseda Fr. Šistek, dozorce Ant. Čech, taj. Vojt. Pacovský, Box 56 Glenville, Minn., účetník Jos. Svatoš, poklad. Jos. Nerad Oakland, Minn.

Karel Veliký, č. VII. v Nové Třeboni, Minnesota,
odbývá své schůze každou 4. neděli v měsíci Předseda Jan Klein, pokladník Jan M. Klein účetník Jan Noska tajemník Jan Jindra Kilkeney, LeSueur Co., Minn.

Č. VIII. Rovnost Owatonna, Minn.
odbývá své schůze každou 1. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S. Předseda Frant. Horák, tajemník Jos. F. Martinek, účetník Karel Ringhofer, pokl. Alois Sykora, Owatonna Minn.

Spolek č. IX. v Pine City, Minnesota,
odbývá své schůze každou druhou neděli v měsíci. Předseda Jan Štochl, místopředseda Tomáš Bažil, tajem. Jos. Bartoš, box 32 Beroun, účetník Jan Hejda, Pine City, Minn., pokl. Jan Šambavr, Pine City, Minn.

Č. X. Čechoslovan, v Olivia, Minn.
Předseda Karel Kohn, místopředseda M Petříčka, tajemník Frant. Stindl, účetník B. Roček, pokladník Václav G. Ployhart.

Čechle č. XI. v So. Omaha, Neb.
Odbývá schůze každý druhý čtvrtek v měsíci o osm hodin večer v síni J. Koutského. Předseda Vác. Šnajdr, tajemník Adolf Zezulák, na 20 a O ul., účetník Jan Hajný pokl. J. Vocásek

Číslo XII. Chrudim v Racine, Wis.
odbývá své schůze každou třetí sobotu v měsíci v 7 hodin večer. Předseda Jos. Dušek, 101 Hagerer St., taj. Jos. Stehlík, 1002 Milwaukee St., účetník J. L. Sys. 1022 High St.

Číslo XIII. Český Lev v Seaforth Redwood Co., Minn.
odbývá schůze každou druhou neděli v měsíci Předseda Fr. Šistek, tajemník Jan Posekaný, pokladník Vác. Pistulka, Helview, Redwood Co., Minnesota, účetník F. Šefl, Seaforth Redwood Co., Minn.

Číslo XIV. Ladimír Klácel, v Hauser n, Wis.
odbývá schůze každou druhou neděli v měsíci Předseda Frant. Kozlik, tajemník Vác. Kindlík, účetník Jos. Mendlík, Haugen, Wis., pokladník F. J. Kouki.

Jan Hus č. XV. Hopkins, Minn.
odbývá své schůze každou druhou sobotu v měsíci. Předs. Václav Tyra, taj. Jos. Hromádko, Hopkins, Minn.